

11.10.1995

**POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE
JANA PAVLA II.
K OSLAVĚ ČTVRTÉHO
SVĚTOVÉHO DNE NEMOCNÝCH
11. ÚNORA 1996**

1. „Neobávej se této nemoci ani žádného jiného neštěstí. Cožpak tu nejsem já, tvoje Matka? Nejsi snad chráněn v mém stínu? Nejsm já tvým zdravím?“ Tato slova slyšel z úst Nejsvětější Panny v prosinci 1531, na úpatí pahorku Tepeyac, dnes zvaného Guadalupe, prostý domorodec Juan Diego Cautilan poté, co prosil o uzdravení jednoho svého příbuzného.

V době, kdy si církev milovaného mexického národa připomíná sté výročí korunovace uctívaného obrazu Naší Paní Guadalupské (1895-1995), nabývá zvláštního významu volba slavného poutního místa u Mexico City za dějiště nejslavnostnějšího okamžiku tohoto Světového dne nemocných, který oslavíme 11. února 1996.

Tento den je ustanoven uprostřed přípravné fáze (1994-1996) třetího křesťanského tisíciletí, jehož účelem je „oživit v křesťanském lidu vědomí hodnoty a významu jubilejního roku 2000 pro dějiny lidstva.“ (*Tertio millenio adveniente*,31) Církev s důvěrou hledí na události naší doby a na „znamení naděje, přítomná v tomto posledním úseku století,“ mezi nimiž uznává pokrok, kterého dosáhla „věda a technika a zvláště lékařství ve službě lidskému životu.“ (*tamtéž*,46) Právě ve znamení této naděje prozářené přítomností Panny Marie, „Uzdravení nemocných“, se v průběhu příprav na IV. den nemocných obracím k těm, kdo na svém těle a na svém duchu nesou znamení lidského utrpení, a zároveň k těm, kdo jim poskytují bratrskou službu, jíž usilují o dokonalé následování Vykupitele. „*Jako Kristus...* byl poslán Otcem, ‚hlásat radostnou zvěst chudým (...) uzdravit zkroušená srdce‘ (srov. Lk 4,18), ‚hledat a zachránit, co zahynulo‘ (srov. Lk 19,10), *podobně církev zahrnuje láskou všechny postižené lidskou slabostí, dokonce v chudých a trpících vidí obraz svého chudého a trpícího zakladatele.*“ (srov. *Lumen gentium*,8)

2. Drazí bratři a sestry, kteří zvláště zakoušíte utrpení, vy jste povoláni k osobitému poslání v rámci nové evangelizace, k němuž se můžete inspirovat u Marie Matky lásky a lidské bolesti. V tomto nelehkém svědectví vás podporují zdravotníci, rodinní příslušníci, dobrovolní pracovníci, kteří Vás doprovázejí na každodenní cestě zkoušek. Jak jsem již připomněl v apoštolském listě *Tertio millennio adveniente*, „Svatá Panna bude jaksi „skrytě“ stát po boku v průběhu celé přípravné fáze“ velkého jubilea roku 2000 „jako dokonalý vzor lásky k Bohu i k bližnímu,“ abychom mohli slyšet její mateřský hlas jak opakuje: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ (srov. *Tertio millennio adveniente*, 43.54)

Přijetím této výzvy ze srdce *Salus infirmorum* dokážete nové evangelizaci vtisknout charakter hlásání evangelia života, které je tajemně zprostředkováno svědectvím evangelia utrpení (srov. *Evangelium vitae*,1; *Salvifici doloris*,3). „Skutečně organická pastorece ve zdravotnictví je totiž přímou součástí evangelizace.“ (Projev na IV. plenárním zasedání Papežské komise pro Latinskou Ameriku,8; 23. června 1995)

3. V tomto účinném hlásání je nám příkladem a vede nás Ježíšova Matka, protože „se staví mezi svého Syna a lidi v situaci jejich nedostatků, potřeb a utrpení. Staví se ‚mezi ně‘, to znamená dělá prostřednici, ne jako cizí osoba, ale ze svého postavení matky. Je si vědoma, že jako taková může přednášet Synovi potřeby lidí, ano více: že má k tomu ‚právo‘. Její prostřednictví má tedy ráz přímluvný. Maria se ‚přimlouvá‘ za lidi. A nejen to: jako Matka také chce, aby se Synova mesiášská moc projevila, totiž jako výkupná síla, která je zaměřena na to, aby přispěla člověku na pomoc v neštěstí, aby ho osvobodila ho od zla, které v různých formách a v různé míře zatěžuje jeho život.“ (*Redemptoris Mater*,21)

Toto poslání v životě církve trvale zpřítomňuje *Salus infirmorum*, která jako na úsvitu církve (Sk 1,14) je dodnes vzorem té mateřské lásky, „která má oživovat všechny, kdo spolupracují v apoštolském poslání církve při znovuzrození lidí.“ (LG,65)

Vrchol oslav Světového dne nemocných na poutním místě Naší Paní Guadalupské nám v myšlenkách spojuje první evangelizaci Nového světa s novou evangelizací. Obyvatelům Latinské Ameriky byla totiž „při hlásání evangelia představena Panna Maria jako jeho nejvyšší uskutečnění... Jasným symbolem této totožnosti je mestická tvář Panny Marie Guadalupské, která se objevuje na počátku evangelizace.“ (*Dokument z Puebly*, 1979,282.446) Proto je Panna Maria v Novém světě již po pět století uctívána jako „první evangelizátorka Latinské Ameriky,“ jako „hvězda evangelizace“ (List řeholníkům a řeholnicím Latinské Ameriky k 500. výročí evangelizace Nového světa,31).

4. Církev, která je v plnění svého misijního úkolu podpírána a posilována přimlouvou Nejsvětější Panny, významnou měrou se zapsala do dějin péče o nemocné a trpící v Latinské Americe. Pastoraci ve zdravotnictví podnes náleží význačné místo v apoštolské činnosti církve: odpovídá za četné stanice první pomoci a pečovatelská střediska a díky obětavému úsilí mnoha bratří v biskupské službě, kněží, řeholníků, řeholnic a laiků, kteří projevují velkou vnímavost k trpícím, je oceňována starostlivá zdravotnická péče, kterou církev věnuje těm nejchudším.

A rozšíříme-li náš pohled z Latinské Ameriky na celý svět, setkáme se s nespočtenými důkazy této mateřské péče, kterou církev věnuje nemocným. I dnes, a snad právě dnes, se v lidstvu ozývá pláč zástupů zkušných utrpením. Celé populace jsou sužované krutostí války. Oběťmi dosud neukončených konfliktů jsou především ti nejslabší: matky, děti, staří lidé. Kolik lidských bytostí vyčerpaných hladem a nemocemi nemůže počítat ani s nejzákladnější péčí. A tam, kde je tato péče naštěstí zajištěna, kolik nemocných svírá strach a zoufalství z toho, že nejsou schopni dát svému utrpení konstruktivní smysl ve světle víry.

Chvályhodné a také hrdinské úsilí tolika zdravotníků a rostoucí účast dobrovolného personálu nestačí pokrýt konkrétní potřeby. Prosím Pána, aby vzbudil ještě větší počet ušlechtilých lidí, kteří by trpícím dokázali dát útěchu plynoucí nejen z fyzické péče, ale také z duchovní opory, když otevřou před nimi útěchyplné perspektivy víry.

5. Drazí nemocní a vy, jejich rodinní příslušníci a zdravotníci, kteří s nimi sdílíte tuto těžkou cestu, přijměte na sebe hlavní úlohu v evangelní obnově na duchovní cestě k velkému jubileu roku 2000. Ve znepokojivém panorámatu starých a nových forem agrese vůči životu, jíž jsou poznamenány naše současné dějiny, jste jako ten zástup, který se chtěl dotknout Pána, protože „z něho vycházela síla a uzdravovala všechny.“ (Lk 6,19) A právě před takovým zástupem Ježíš vyslovil „horskou řeč“, v níž prohlásil za blahoslavené ty, kdo pláčou (srov. Lk 6,21). *Trpět a být nablízku tomu, kdo trpí: kdo žije tyto dvě situace ve víře, vstupuje do zvláštního vztahu s Kristovým utrpením a může sdílet „zvláštní podíl na nekonečném pokladu vykoupení světa.“ (Salvifici doloris,27)*

6. Drazí bratři a sestry, kteří procházíte zkouškami, obětujte svou bolest velkoryse, ve spojení s trpícím Kristem a s Marií, jeho něžnou Matkou. A vy, kdo každodenně pracujete v blízkosti těch, kdo trpí, učíte ze své služby drahocenný příspěvek k evangelizaci. Všichni pociťujte, že jste živou součástí církve, protože ve vás je křesťanské společenství povoláno ke konfrontaci s Kristovým křížem, abych tak celému světu mohlo podat důvody své evangelní naděje (srov. 1 Petr 3,15). „Žádáme vás všechny, kteří trpíte trýzní, abyste nás podpořili. Prosíme vás slabé, abyste působili jako zdroj síly pro církev a lidské pokolení. V nejkřutějším zápase mezi dobrem a zlem, jehož je náš věk velkou arénou, nechť zvítězí vaše utrpení ve spojení s křížem Kristovým.“ (Salvifici doloris,31)

7. S výzvou se obracím i na vás, pastýři církevních společenství, a na vás, kdo nesete odpovědnost za pastoraci ve zdravotnictví, abyste patřičně připravovali oslavu Světového dne nemocných prostřednictvím iniciativ zaměřených na zvýšení vnímavosti Božího lidu a celé občanské společnosti k rozsáhlým a složitým problémům zdravotnictví a ochrany zdraví.

A vy, kdo pracujete ve zdravotnictví - lékaři, lékárníci, zdravotní sestry, řeholníci a řeholnice zabezpečující duchovní péči, správci a dobrovolníci - a zejména vy ženy, průkopnice zdravotní a duchovní služby nemocným, podporujte všichni společenství mezi nemocnými, jejich rodinami a církevními společenstvími.

Buďte nemocným i jejich rodinám nablízku, aby ti, kdo procházejí zkouškami, se nikdy necítili na okraji společnosti. Zkušenost bolesti se tak pro každého stane školou šlechetné obětavosti.

8. S radostí se s touto výzvou obracím také na odpovědné pracovníky na všech úrovních občanského života, aby se jim pozornost a úsilí, které církev věnuje světu utrpení, staly příležitostí k dialogu, setkání a spolupráci pro budování civilizace, která bude vycházet z péče o trpící a takto se bude stále více ubírat po

cestě spravedlnosti svobody, lásky a pokoje. Bez spravedlnosti svět nepozná mír. Bez míru se utrpení může jen nezměrně šířit.

Všem, kdo trpí, a všem, kdo se věnují službě trpícím, vyprošuji mateřskou podporu Marie, Ježíšovy Matky, která je po staletí uctívána ve slavné svatyni Naší Paní Guadalupské - ať slyší volání tolika utrpení, osuší slzy těch, kdo jsou zkoušeni bolestí, ať je se všemi nemocnými světa. Drazí nemocní, Svatá Panna ať předloží svému Synu oběť vašeho utrpení, v němž se odráží tvář ukřižovaného Krista.

Toto přání doprovázím ujištěním o své vřelé modlitbě a ze srdce všem uděluji apoštolské požehnání.

Ve Vatikánu 11. října 1995 o památce Blahoslavené Panny Marie, Matky církve.

Joannes Paulus PP II